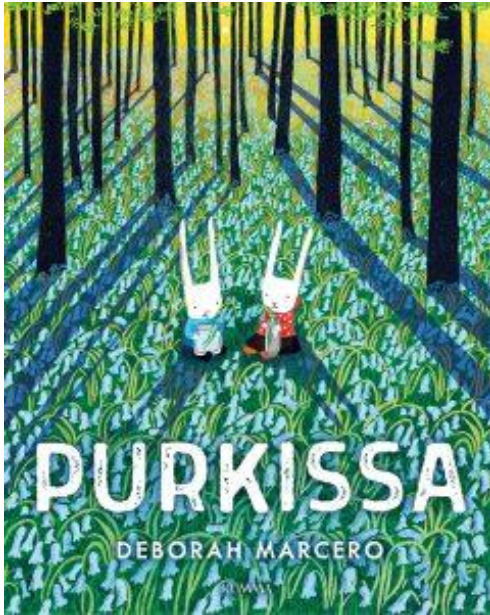

Deborah Marcero: Purkissa

Deborah Marcero: Purkissa. Suom. Mari Nurminen. Jyväskylä: Kumma-kustannus, 2021.

Teksti: Annamari Typpö

Muistot purkkiin

Yhdysvaltalaisen kirjailijan ja taiteilijan **Deborah Marceron** kuvakirja *Purkissa* on mitä viehättävin ystävyys ylistys. Vaikka 40-sivuinen teos onkin ilmiselvästi lastenkirja – kustantajan ikäsuositus on 4+ – siitä voi mielestäni ammentaa mainiosti ideoita kaiken ikäisille suunnattuihin kirjallisuusterapeuttisiin ryhmiin.

Kirja kertoo pienestä Leevi-nimisestä jäniksestä, joka harrastaa keräilyä. Leevi keräilee purkkeihin kaikenlaista: lehtiä, kiviä, sulkia, simpukoita, ihan tavallisia asioita. Ja kun hän myöhemmin kotona katselee purkkejaan, hän muistaa kaiken sen kivan, minkä on nähnyt ja kokenut.

Sitten Leevi tapaa Elvin, ja yhdessä ystävykset alkavat kerätä purkkeihin muistoja yhteisistä kokemuksistaan. He keräävät myös kaikenlaista sellaista, minkä ei uskoisi yhteen pieneen purkkiin mahtuvankaan, kuten sateenkaaria, meren ääntä, talven ihmeitä ja pitkiä kesäpäiviä. Myös nämä muistot jäävät elämään ja palaavat elävinä mieleen, kun Leevi ja Elvi kurkkivat purkkeihin.

Pian tulee kuitenkin suru: Elvin perhe päättää muuttaa kauas pois, valtameren taakse. Leevi tuntee sydämensä olevan kuin tyhjä purkki. Mitä heidän ystävyydelleen nyt tapahtuisi? Miten he nyt voisivat luoda uusia yhteisiä muistoja? Onneksi Leevillä ja Elvillä on purkit ja kyky kerätä niihin muistoja. He alkavat kumpikin täyttää purkkeja tahoillaan ja lähettää niitä toisilleen. Näin aito ystävyys ylittää maantieteellisen etäisyyden. Tarinan lopussa haikea tunnelma väistyy, kun Leevi tapaa metsäretkellä pienen Masin ja saa tästä uuden lähiystävän.

Purkissa on kokoaan suurempi kirja muistojen merkityksestä ja voimasta sekä ystävyys ihmeestä. Tekstiä on vähän ja tilaa mielikuvitukselle ja omien tunteiden purkamiselle paljon. Marceron herkkä kuvitus valloittaa varmasti kaiken ikäiset lukijat.

Pienimpien lasten kanssa kirjan teemaa on mahdollista lähteä käsittelemään hyvin konkreettisesti esimerkiksi keräämällä purkkiin erilaisia aarteita: muistoja ihan tavallisesta päivästä, metsäretkestä, mummosta ja vaarista tai vaikkapa syntymäpäiväkekkereistä. Myöhemmin muistoista voi tarinoida yhdessä tai ne voivat toimia lähtökohtana esimerkiksi sadutukselle.

Vanhempien lasten ja aikuisten kanssa jatkokysymykset ja tehtävänannot voivat puolestaan liittyä vaikkapa siihen, mitä aarteita tai muistoja itse haluaisi tallettaa purkkiin tai lähettää omalle läheiselle. Koululaisten kanssa kirjaa on mahdollista käyttää virikkeenä kevätlukukauden lopun tehtävään, jossa pohditaan kouluvuoden parhaita hetkiä ja muistoja. Tehtävään voi tuoda myös visuaalisuutta niin, että ensin piirretään paperille tyhjä purkki ja kirjoitetaan tai piirretään muistot sen sisään. Toki kirja herättää pohtimaan ystävyyttä yleisemminkin.

Entä miksei säännöllisesti kokoontuva ryhmä keräisi ihan omaa muistopurkkia? Ryhmän jäsenet voivat kirjoittaa jokaisen tapaamisen päätteeksi pienelle paperilapulle yhden siihen kertaan liittyvän sanan ja pudottaa sen purkkiin. Viimeisellä kerralla purkki avataan ja kaikki muistot luetaan ääneen, ehkä kootaan niistä yhteinen tekstikin. Saa testata vapaasti!

Annamari Typpö on espoolainen kirjallisuusterapia- ja sanataideohjaaja, toimittaja ja kääntäjä.